

Λήξη του 27ου Συναπαντήματος Νεολαίας Ποντιακών Σωματείων στην Παναγία Σουμελά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 20 Ιουλίου το πρωί ο Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο Λόγο στο Πανελλήνιο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά στο Βέρμιο καί στο τέλος προέβει σε χειροθεσία Αναγνώστου.

Μετά τη θεία λειτουργία παρέστη στην τελετή Λήξης του 27ου Συναπαντήματος Νεολαίας Ποντιακών Σωματείων, την απονομή διπλωμάτων και αναμνηστικών, καθώς και στον τρανό ποντιακό χορό που ακολούθησε, όπως κάθε χρόνο, μπροστά στον Ιερό Ναό.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Υπόδειγμα λάβετε, αδελφοί μου, τῆς κακοπαθείας καί τῆς μακροθυμίας τούς προφήτας».

Ἐορτάζει καί πανηγυρίζει ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα ἕναν ἀπό τούς μεγάλους προφήτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἐορτάζει τόν προφήτη Ἡλία, τόν προφήτη πού εἶχε τό σθένος καί τήν τόλμη νά ἐλέγξει τούς ἀσεβεῖς βασιλεῖς πού ἐδίωκαν ὅσους πίστευαν στόν ἀληθινό Θεό. Καί ἀπέδειξε αὐτή του τήν πίστη ἀλλά καί τή δύναμη τοῦ Θεοῦ μέ πολλά καί μεγάλα θαύματα, τά ὁποῖα τόν ἀξίωσε ὁ Θεός νά ἐπιτελέσει.

Διωκόμενος ὁ προφήτης Ἡλίας ἀπό τούς βασιλεῖς γιά τήν πίστη του, ἀναγκάστηκε νά φύγει ἀπό τίς πόλεις καί νά κρυφθεῖ σέ ἕνα σπήλαιο, κατ' ἐντολή τοῦ Θεοῦ, στήν κορυφή τοῦ βουνοῦ, ὅπου ἔμεινε ἐπὶ τρία χρόνια τρεφόμενος μέ θαυμαστό τρόπο ἀπό ἕνα κοράκι, πού τοῦ ἔφερνε καθημερινά τροφή.

Καί ἦταν τόσοι οἱ διωγμοί καί οἱ ταλαιπωρίες τίς ὁποῖες ὑπέμεινε ὁ προφήτης, ἐπειδή θέλησε νά ἀντιπαρατεθεῖ στούς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων καί στόν βασιλέα Ἀχαάβ, πού προστάτευε τούς ἱερεῖς αὐτούς, καί νά ἀποδείξει τήν πλάνη τους, ὥστε ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος, τόν προβάλλει στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, μαζί μέ τούς ἄλλους προφήτες, ὡς ὑπόδειγμα κακοπαθείας ἀλλά καί ὑπομονῆς καί μακροθυμίας.

Ποιός εἶναι ὅμως ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο μᾶς συστήνει ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος νά ἔχουμε ὡς πρότυπο τούς προφήτες, πού ἔζησαν χιλιάδες χρόνια πρὶν ἀπὸ ἐμᾶς καί σέ ἐντελῶς διαφορετικές συνθῆκες;

Μᾶς συστήνει ὡς ὑπόδειγμα κακοπαθείας τούς προφήτες, γιατί δέν ὑπάρχει ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος νά μὴν συναντᾷ δυσκολίες στή ζωή του. Δέν ὑπάρχει ἄνθρωπος, καί ἰδίως, ὅταν θέλει νά ζεῖ μέ συνέπεια στίς ἀρχές καί στίς ἠθικές ἀξίες, ὅταν θέλει νά ἐφαρμόζει στή ζωή του τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί νά πιστεύει σ' Αὐτόν, ὁ ὁποῖος νά μὴν ἀντιμετωπίσει ἀντιδράσεις, προβλήματα, εἰρωνεῖς, συχνά καί διώξεις καί μαρτύρια.

Μᾶς συστήνει ὅμως τούς προφήτες καί ὡς ὑπόδειγμα ὑπομονῆς καί μακροθυμίας, διότι δέν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος γιά νά ἀντιμετωπίσει κανεῖς ὅλα αὐτά πού προαναφέραμε καί ὅλα αὐτά πού ὑπέμειναν οἱ προφῆτες παρά μόνο μέ ὑπομονή. Διότι ὅλα αὐτά πού ὑφιστάμεθα στή ζωή μας, ἐπειδή πιστεύουμε στόν Θεό καί ὁμολογοῦμε τήν πίστη μας, ὅλες οἱ ἀδικίες, οἱ συκοφαντίες, ἡ κακία τῶν ἀνθρώπων πού μᾶς κατατρέχουν, πού μᾶς πληγώνουν, πού μᾶς θλίβουν καί μᾶς ἐξουθενώνουν, εἶναι δοκιμασίες πού ἐξασκοῦν τήν ὑπομονή μας, πού δοκιμάζουν τήν ἐμπιστοσύνη μας στόν Θεό, πού αὐξάνουν τήν πίστη μας.

Ἔτσι, ἐνῶ φαίνονται καί εἶναι προβλήματα καί πειρασμοί καί δυσκολίες πού μᾶς στενοχωροῦν, μᾶς ὠφελοῦν συγχρόνως πνευματικά, ἐάν τά ἀντιμετωπίζουμε μέ ὑπομονή, διότι ὁ Θεός ἀνταμείβει τήν ὑπομονή πού κάνουμε, ὅταν ἀδικούμεθα, κακοπαθοῦμε ἢ διωκόμεθα χάριν τῆς ἀληθείας καί τοῦ δικαίου, χάριν τῆς πίστεώς μας καί τῆς ἀγάπης μας στόν Θεό.

Καί αὐτό πού εἶναι γνωστό ἀπό τή ζωή πολλῶν ἱερῶν μορφῶν τόσο τῆς Παλαιᾶς ὅσο καί τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὅτι δηλαδή ὁ Θεός ἀνταμείβει ὅσους ὑπομένουν γιά τή δική του ἀγάπη, τό υπογραμμίζει σήμερα καί ὁ ἅγιος Ἰάκωβος, ὅταν μεταξύ τῶν ἄλλων μᾶς λέγει «τήν ὑπομονήν Ἰώβ ἠκούσατε καί τό τέλος Κυρίου εἶδετε».

Ἀκούσατε, λέγει, γιά τήν ὑπομονή τοῦ Ἰώβ, ὁ ὁποῖος κατά παραχώρηση τοῦ Θεοῦ δοκιμάσθηκε σέ ὑπερβολικό βαθμό ἀπό τόν πονηρό, καί στερήθηκε τά πάντα, τά παιδιά του, τήν οἰκογένειά του, τά ἀγαθά του καί τήν υἰεῖά του.

Γνωρίζετε ὅμως, συνεχίζει, καί «τό τέλος Κυρίου». Γνωρίζετε, δηλαδή, ὅτι ὁ Θεός ἀντάμειψε τήν τεράστια ὑπομονή τοῦ Ἰώβ, προσφέροντάς του ὄχι μόνο τήν υἰεῖα καί ὅλα τά ἀγαθά του, ἀλλά καί ὅ,τι εἶχε στερηθεῖ ἀπό τήν κακία τοῦ πονηροῦ.

Αὐτή τήν ὑπομονή ἅς διδαχθοῦμε ὅλοι, μικρότεροι καί μεγαλύτεροι, καί σεῖς οἱ νέοι καί οἱ νέες, πού συμμετέχετε στό 27ο Συναπάντημα τῆς Νεολαίας τῶν Ποντιακῶν Σωματείων. Ἄς διδαχθοῦμε τήν ὑπομονή ἀπό τόν ἐορταζόμενο σήμερα προφήτη Ἠλία, ὁ ὁποῖος ἀπήλαυσε ὡς μισθό τῆς ὑπομονῆς του τή χάρη τοῦ Θεοῦ ἀλλά καί τό προνόμιο νά ἀναληφθεῖ μέ τό σῶμα του στόν οὐρανό καί νά μήν γευθεῖ τόν θάνατο.

Ἄς διδαχθοῦμε ὅμως τήν ὑπομονή καί ἀπό τούς πατέρες, τίς μητέρες καί τούς προγόνους μας, πού τόσα ὑπέφεραν στόν Πόντο ἐξαιτίας τῆς πίστεώς τους στόν Χριστό καί τῆς ἐθνικῆς τους ταυτότητος. Κι ὅμως μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ δέν λύγισαν στούς ἄδικους διωγμούς, στόν ξεριζωμό καί τή γενοκτονία πού ὑπέστησαν, ἀλλά τά ἀντιμετώπισαν ὅλα μέ ὑπομονή καί ἐμπιστοσύνη στόν Θεό. Καί

ἐνῶ ὅσοι τοὺς ἐκδίωξαν ἀπὸ τῆς πατρογονικῆς ἐστίας τοὺς πίστευσαν ὅτι τοὺς ἀφάνισαν καὶ τοὺς ἐξόντωσαν, οἱ πρόγονοί μας μέ τὴν πίστη τοὺς στὸν Θεό καὶ μέ τὴ χάρη τῆς προστάτιδος τοὺς Παναγίας Σουμελᾶ ἀπέδειξαν ὅτι ὁ Ποντιακὸς Ἑλληνισμὸς «ἀνθεῖ καὶ φέρει καὶ ἄλλον».

Μέ αὐτὴ τὴν πίστη στὸν Θεό καὶ μέ τὴ βεβαιότητα ὅτι ὁ Θεὸς ἀνταμείβει πάντοτε τὴν ὑπομονή ὅσων τὸν ἐμπιστεύονται, θά πρέπει νά ἀγωνίζεσθε καὶ ἐσεῖς καὶ ὅλοι μας καὶ γιὰ τὴν προσωπικὴ μας πρόοδο καὶ ὠφέλεια ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν πρόοδο καὶ ὠφέλεια τῆς πατρίδος μας καὶ τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἔχοντας πάντοτε ὡς βοηθὸ καὶ προστάτιδα τὴ μητέρα τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὴ μητέρα τῶν προσφύγων, τὴν Παναγία Σουμελᾶ, ὑπὸ τὴ σκέπη τῆς ὁποίας τελέσαμε σήμερα τὴ θεία Λειτουργία, καὶ ἔχετε τὴν εὐλογία, ὅλες αὐτές τῆς ἡμέρες, νά λαμβάνετε τὴ χάρη τῆς ἱστορικῆς καὶ θαυματουργοῦ εἰκόνης της.

Εἴθε ἡ Παναγία μας, ἡ ὁποία ὑπέμεινε καὶ θλίψεις καὶ στενοχωρίες καὶ ἀξιώθηκε νά δεῖ τὸν Υἱό της καὶ Κύριό μας μετὰ τὸν Σταυρό καὶ ἀναστημένο, νά χαρίσει καὶ στὸν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς πού ὑφίσταται τῆς θλίψεις, τῆς ταλαιπωρίας καὶ τῆς στενοχωρίας μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ πρωτίστως ἐκεῖνο πού εἶναι τό πιό σπουδαῖο, τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας, ἀλλὰ καὶ ὅ,τι ἄλλο ἔχουμε ἀνάγκη.

